

ภาษาไทยสร้างอาชีพ

ชื่อเจ้าของผลงาน นายชัยมงคล ป้อมเปี่ยม

โรงเรียนภูเก็ตวิทยาคม จังหวัดตรวด

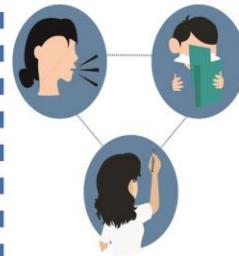
โทรศัพท์มือถือ ๐๘๑๗๙๗-๙๐๙๙-๐

Email: Chaimongkonpom@gmail.com

พระราชบัญญัติฯ ลงพระบรมราชโองการที่ ๑๐ ด้านศึกษาฯ ที่จะต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้เด็กและเยาวชน มีความรู้ ทักษะ เพื่อให้มีอาชีพ มีงานทำ ที่มุ่งให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

โครงการนี้เป็นยุคแห่งโครงการวิถี ไม่มีพรอมแคน การสร้างเด็กและเยาวชนในยุคโลกาภิวัตน์ ครูจำเป็นจะต้องฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สัมพันธ์กัน เพราะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะทั้ง ๔ อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการเรียน ครูจึงต้องพัฒนาทักษะเหล่านี้ให้ที่สุด ทำให้เกิดแนวคิดใช้ชีวิชาภาษาไทยบูรณาการให้เข้ากับทักษะอาชีพ โดยนำแนวคิดการเรียน การสอนแบบ MIAP มาส่งเสริมพัฒนานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๕ คน ให้เกิดทักษะอาชีพ นักเรียนสามารถนำทักษะไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะอาชีพหลากหลายที่เกิดขึ้น เช่น พิธีกร นักพูด มัคคุเทศก์ นักเขียน นักแต่งเพลง นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ นักเขียน นักการตลาด ประชาสัมพันธ์ บรรณาธิการ เป็นต้น

ความสำคัญ

วัตถุประสงค์

- ๑.เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๕ คน จากการเรียนภาษาไทยให้เกิดทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต สามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารและนำไปประกอบอาชีพหรือเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น
- ๒.เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออกทางความรู้ความสามารถ การทำงานร่วมกันในสังคม

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมผู้เรียนให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องและดีกว่า บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นตอบสนองต่อกระบวนการของสิ่งเร้าเรียกว่า กระบวนการเรียนปฏิบัติจริง การฝึกประสบการณ์ จากในห้องเรียนเริ่มเข้าสู่ระดับโรงเรียน ออกสู่ชุมชน ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งประกอบขั้นตอน ๔ ขั้นตอนได้แก่ ขั้นสนใจ ขั้นศึกษาข้อมูล ขั้นพยายาม ขั้นสำเร็จผล หรือกระบวนการเรียนรู้ แบบ MIAP

๑.ขั้นสนใจ ขั้นตอนนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนมีความตั้งใจและสนใจที่จะเรียน ในขั้นตอนนี้ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดการจูงใจให้มีความต้องการที่จะเรียน โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้ ๑.นำเข้าสู่บทเรียนด้วยคำถามที่น่าสนใจ การใช้คำถามกระตุนให้คิด หรือการเล่าเรื่องนักเรียนรุ่นพี่ตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จจากการเรียนภาษาไทยและได้ประกอบอาชีพ ๒.แสดงชิ้นงานที่สำเร็จหรือผลงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอาชีพที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนภาษาไทย ๓.กระตุนให้มีการคุยปัญหาเส้นทางที่จะนำไปสู่การเรียน กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ที่นักเรียนต้องเรียนรู้และสู่ที่นักเรียนเลือกอาชีพตามความสนใจ และความสนใจ ๔.ใช้สื่อช่วยสอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยภาษาอาชีพที่ได้รับจากการเรียนภาษาไทย หรือบุคคลตัวอย่างในวงการที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย

๒.ขั้นศึกษาข้อมูล ขั้นตอนนี้จะเป็นการให้นักเรียนเป็นขั้นตอนของสาระ เนื้อหา รายละเอียดและความรู้ต่างๆ จะอยู่ในช่วงนี้โดยการศึกษาเพิ่มความรู้ ครูให้ความรู้โดยใช้กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน และเพิ่มความรู้ในส่วนที่นักเรียนควรรู้ อีกทั้งยังเตรียมเทคนิคและวิธีการ ในการวางแผน เทคนิคที่ใช้ในการประกอบอาชีพนั้นๆ รวมถึงวิธีแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น และที่สำคัญคือนักเรียนควรที่จะศึกษาความรู้ เทคนิคเพิ่มเติมด้วยตนเอง ด้วยวิธี ห้องเรียนกลับด้าน ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติจริง

๓.ขั้นพยายาม การศึกษาหรือรับข้อมูลเพียงอย่างเดียวไม่ย่อมมีประโยชน์ได้เพียงอย่างเดียว นักเรียนจะต้องพยายามนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องพยายามเลียนแบบ พยายามฝึกหัด ขั้นพยายาม นับเป็นขั้นตอนที่มีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้โดยมีกระบวนการดังนี้ ๑.ฝึกประสบการณ์ จำลองเหตุการณ์สร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้กับนักเรียน ได้เรียนรู้ อย่างหลากหลายอาชีพ เริ่มต้นจากในชั้นเรียน และก้าวขึ้นมาสู่ ระดับโรงเรียน ๒.ซ้อมเสริม จากการฝึกประสบการณ์แบบแนวทางนักเรียนในส่วนที่ขาดตกบกพร่องโดยได้ให้ครุและนักเรียนช่วยกันประเมิน ๓.ปฏิบัติจริง นักเรียนออกฝึกปฏิบัติจริง ในโรงเรียนกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เข้าสู่ชุมชนตามงานเทศบาลต่างๆ หรือสถานที่ประกอบต่างๆ เช่น รีสอร์ฟ เที่ยวนานาชาติ เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่างๆ

๔.ขั้นสำเร็จผล ขั้นตอนนี้จะต่อเนื่องกับช่วง ขั้นพยายาม นำผลของการฝึกปฏิบัติตามมาทำการตรวจสอบ ว่าดำเนินตามวัตถุประสงค์หรือไม่ แล้วก็ ส่งผลลัพธ์ ถ้าไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เราจะรู้ว่าผู้เรียนยังขาดความรู้อะไร และก็ทำการแก้ไขแล้วก็สรุปทำความเข้าใจอีกรอบหนึ่ง โดยมีขั้นตอนดังนี้ ๑.ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนหลังขั้นพยายามโดยเทียบกับวัตถุประสงค์การสอนที่ตั้งไว้ ๒.ดำเนินกิจกรรมโดยตรวจสอบ ผลของการปฏิบัติงานของนักเรียน ๓.บอกรับคุณภาพความสำเร็จของผู้เรียน ๔.แจงปัญหาให้เหตุผลสำหรับข้อผิดพลาดและมุ่งแก้ไขให้มีความสำเร็จที่ดียิ่งขึ้น ที่สำคัญทำการตรวจรับในระหว่างขั้นสำเร็จผลอย่างเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการปฏิบัติ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๑๕ คน นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและใช้ความสามารถ ของตนเอง นำไปสู่ทางอาชีพที่ถูกต้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกทักษะนำไปประกอบอาชีพ หรือเรียนรู้เพิ่มเติมในระดับที่สูงขึ้น ดังนี้

-นักเขียน ๒ คน	-ประชารัฐ ๑ คน
-ผู้ประกาศข่าว ๑ คน	-มัคคุเทศก์ ๑ คน
-นักพูด ๑ คน	-นักการตลาด ๑ คน
-นักร้อง ๑ คน	-ครุภำปภาษาไทย ๑ คน

ปัจจัยความสำเร็จ

ผู้บริหารให้การสนับสนุน และส่งเสริม ภาษาไทยสร้างอาชีพ ตลอดจนให้คำปรึกษา นักเรียนมีทักษะทางด้านภาษาไทยที่ดีขึ้น มีความกล้าแสดงออก รู้จักคุณค่าของการทำงาน และนักเรียนได้รับทักษะอาชีพน้ำไปประกอบอาชีพได้ ผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุนความร่วมมือ และ เปิดโอกาสให้บุตรหลาน ได้ฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง

บทเรียนที่ได้รับ

การติดต่อประสานงานในการฝึกประสบการณ์ ต้องใช้ระยะเวลา ดังนั้นต้องมีการวางแผนให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น

ร่วมมือกับครุภัณฑ์ในการฝึกประสบการณ์ สามารถวัดและประเมินผลบูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่นได้

การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

ครูผู้ฝึกสอนนักเรียน เข้าร่วมแข่งขัน ทำน้ำพริกผัดเค็มเคียง ม.ต้น ได้รับรางวัลชนะเลิศ จาก ๕๑ โรงเรียน งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ประจำปี ๒๕๖๑ ระดับชาติ ครูผู้ฝึกสอนนักเรียน เข้าร่วมแข่งขัน เยี่ยมเรียงความม.ต้น ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑ จาก ๒๘ โรงเรียน โครงการรักษ์ไทยจันทบุรี-ตราด ประจำปี ๒๕๖๒